



PO TAURAGNŲ DANGUM

TAURAGNŲ KRAŠTO BENDRUOMENĖS LAIKRAŠTIS

2011 GEGUŽĖ NR.25



Bruno Ferrero

Kai mano močiutė vykdavo lankyti savo motinos, jai reikdavo trijų dienų. Vieną dieną ji sugaišdavo keliaudama arkliais kinkytu vežimu. Antrą dieną, atvykusi į vietą, pasakodavo ir išklaUSDavo paskutines

naujienas, truputį padėdavo virtuvėje ir darže. Trečios dienos prireikdavo sukarti tolimą kelią atgal.

Kai mano motina vykdavo lankyti savo motinos, jai pakakdavo dviejų dienų. Ji važiuodavo traukiniais ir jei pavykdavo laiku persėsti į kitą traukinį, jau tos pačios dienos vakare pasiekdavo kelionės tikslą, pasidalydavo paskutinėmis naujienomis ir kitą dieną grįždavo namo.

Kai aš vykstu lankyti savo motinos, man pakanka pusvalandžio. Važiuoju savo automobiliu ir pabūnu pas ją dešimt minučių, nes vaikams ten nuobodu, be to, nuolat vėluoju į parduotuves apsipirkti.

Kai vieną dieną mano duktė vyks lankyti manęs, įdomu, kiek laiko jai prireiks?

Gegužės mėnesio jubiliejai. SVEIKINAME!

50 metų sukanka **Raimondai Andrijanovai** ir **Irenai Kraujalienei** iš Tauragnų;

70 metų jubiliejų švenčia **Jonas Vaičiūnas** iš Stuglių kaimo;

85 – eri sukanka **Zofijai Musteikienei** iš Vyžių, **Stanislovui Židoniui** iš Šeimaties ir **Adelei Vaškelienei** iš Stuglių k.;

90 metų sulaukė **Anelė Kazlauskienė** iš Ruzgiškių k. ir tauragniška **Ona Rakauskienė** bei **Pranas Kairionis**.

Valda Žebelinė

Mama, Tu man vis ta pati, lyg pavasario medis - žieduota.

(E.Selelionis)

Pirmąjį gegužės sekmadienį švenčiama Motinos diena. Tai viena gražiausių pavasario švenčių, turinti senas tradicijas ne tik Lietuvoje, bet ir visame pasaulyje. Motinos dienos ištakos – senų senovėje, kai įvairios tautos garbindavo moteriškos prigimties deives. Pagonys lietuviai garbino Žemyną (žemės globėją), Mildą (meilės deivę), Laimą (likimo, vaisingumo, vaikų globojimo deivę). Manoma, kad moteriškųjų dievybių

*„Kaip laikas neša ant dėlnų
Papieviais savo metų naštą,
Kaip rūkas, plaukiantis upe,
Pašaukia kartą atsigręžti.*

*Jūs paskaičiuokite savas
žvaigždes
Ant mėlyno, beribio sklįauto
Galbūt jos laimę Jums*

*numes
Jubiliejinio gimtadienio
sulaukus“.*





garbinimas Lietuvoje buvo itin paplitęs. Šią tradiciją po Lietuvos krikšto iš dalies perėmė Mergelės Marijos – Jėzaus Motinos – garbinimas. Nuo 1929 m. mūsų šalyje Motinos diena švenčiama oficialiai.

Taigi gegužės 1-ąją, sekmadienį, į Tauragnų kultūros centrą rinkosi tauragniškliai: maži ir paūgėję vaikučiai, jaunos mamytės ir žilagalvės močiutės. Smalsumo vedini atėjo ir keli tėveliai. Į Motinos dienos paminėjimą susirinko nei daug, nei mažai - 90 žmonių. Susirinkusias mamytes ir močiutes su gražiausia pavasario švente – Motinos diena pasveikino seniūnas Alvydas Danauskas. Padėkojo joms už begalinį rūpestį, auginant vaikučius. Palinkėjo laimės ir sveikatos.

Scenoje pasirodymo laukė ir labai nerimavo 8 darželinukai ir 7 mokinukai. Pirmiausia mažyliai parodė savo programėlę, šoko ir dainavo (juos ir matote **nuotr.**). Daug juoko sukėlė mažasis Mikutis, kuris visai nesijaudino ant scenos ir krėtė išdaigas. Buvo labai smagu stebėti mažylius. Mokinukai buvo daug rimtesni. Deklamavo eiles, skirtas mamytėms, dainavo daineles. Labai gražią dainelę padainavo trio: Greta, Matas ir mokytoja Vilma. Dainelę mamytei skyrė ir šeimyninis duetas: Adutė ir Matas Paukštės. Vaikučiai savo pasirodymą užbaigė padovanodami mamytėms ir močiutės savo padarytus darbelius: darželinukai – popierines gėlytes, mokinukai – mažyčius, iš šiaudelių padarytus sodus su savo mamų ir močiukių nuotraukomis.

Mažuosius dainorėlius pakeitė Tauragnų kultūros centro dainininkės. Skambėjo Eduardo Selelionio eilės, skirtos mamai, dainos. Taip pat išgirdome du naujus duetus - dainavo Vilma Valienė su savo mama Ona Vaišnorienė ir Vilma su Loreta Juškėniene. Manau, kad šventinio pasirodymo kulminacija tapo mažosios Jonės Šinkūnaitės atliekama dainelė „Mamai“. Mažoji solistė šią dainelę dainavo ir Utenos kultūros centre vykusioje Atvėlykio šventėje.

Taigi koncertas baigėsi. Linksmi žiūrovai ir atlikėjai skirstėsi į namus. Šaunu, kad šiemet buvo sutelktos darželinukų,

mokinukų ir Tauragnų kultūros centro saviveiklininkų pajėgos. Buvo puikus koncertas, kurį dar ilgai minės žiūrovai.



Šventės akimirkos





Nuotraukoje: Motinos dienos minėjimas



APIE RENGINIUS TRUMPAI (apžvelgė D. Grabauskienė) Policijos diena



Balandžio 27 d. Utenos policijos komisariatas pakvietė tauragniškius į Policijos dieną seniūnijoje. Su darželinukais ir pradinukais bendravo policijos bičiulis Amsis (**žiūr. nuotraukoje**), kultūros centre buvo žymimi vertingi daiktai (deja, atsirado tik vienas norintis), pristatyta policijos naudojam ginkluotė, specialiosios transporto priemonės, motociklai; mokyklos sporto salėje vyko draugiškos moterų ir vyrų tinklinio varžybos (nugalėjo tauragniškiei!). Vėliau vyko susitikimas su gyventojais, kalbėjo Utenos apskrities vyr. policijos komisariato viršininkas Linas Pernavas, viršininko pavaduotojas Kęstutis Mikalauskas, Tauragnų apylinkės inspektorius Egidijus Rožė. Po susitikimo visi vaišinosi šaulių išvirta koše (**matote nuotraukoje**).

Gaila, kad tauragniškių susirinko gal tiek pat, kiek buvo policijos darbuotojų. Ar neturime problemų, kuriomis norėtume pasidalinti, ar mums tai tiesiog nerūpi? Visgi manau, kad kaltas mūsų abejingumas.

ATVELYKIS - 2011

Kaip ir kasmet Kultūros centro moterų bei mišrus ansambliai dalyvavo Atvelykio šventėje Utenoje, kuri šįmet sutapo su Motinos dienos išvakarėmis. Šventėje buvo gražiai pagerbtos daugiavaikės muzikalios šeimos, daug dainų taip pat buvo skirta Mamoms. Svarbiausia tauragniškių dainininkė tą dieną buvo, žinoma, mažoji Jonė, kuriai teko nelengvas uždavinys pirmą kartą dainuoti tokioje didžiulėje scenoje. Tačiau mergytė puikiai su tuo susitvarkė ir nuoširdžiai traukė dainelę „Mamyte, tave labai myliu...“

Vėliau vyko vakaronė. Grojo Daugailių kaimo kapela, vadovaujama Petro Leleikos.



Vakaronėje



Vadovė Vilma Valienė su Padėkos raštu



Šinkūnienė, Jūratė
Šinkūnienė, Vilma Valienė,
Viktorija Vasilkova, Daiva
Znebienė, Valda Žebelienė.
Moterys, rinkusios šiukšles
prie kapinių, piktinosi ten
esančia netvarka, o šių
eilučių autorė – užteršta
buvusios kolūkio kontoros
(dabar klebonijos) pastato
aplinka – nusileidus
laiptukais žemyn ten
sukauptas plastikinių butelių
„turtas“ vos tilpo į didžiulį
maišą.

Iš ryto dirbo mokyklos
bendruomenė: Aldona
Budreikienė, Laima
Stasiulionienė, Aldona
Tartilienė, Bronius Tartilas ir
visas būrys vaikų (žiūr.
nuotr.)

Akcija „Darom“ šįmet sukviėtė 18 savanorių. Miestelio aplinką
grąžino, šiukšles rinko Laima Danauskienė, Rasa Eidžiulytė, Danguolė
Grabauskienė, Loreta Juškėnienė, Audronė Kulbačiauskienė, Gražina
Kunickienė, Antanas Leontjevas, Judita Musteikytė, Edvardas
Petrauskas, Romas Skutkevičius, Irena Stipinienė, Antanas Šapoka, Janė



Bronė Juknevičienė Tėviškėje gyventi gera

Stučiai – kaimas prie Tauragno ežero, 4 km nuo Tauragnų. Važiuoti į kaimą – vienas malonumas. Turiu galvoje vaizdą dešinėje pusėje, kur visu keliu pro medžius matyti gražuolis ežeras. Bet jau kelias! Pirmas kausimas, kurį uždaviau Bronei Skliaustienei, buvo: „Kaip jūs tokiu keliu važinėjat?!“. Buvo sekmadienis, tikrai tuo keliu važiavo daug mašinų, važiuojančių nemažai ir paprastą dieną, bet, panašu, kelininkams mažai rūpi neasfaltuoti kaimų keliai. Nebekreipi dėmesio ir į gražų vaizdą, kad tik nuo kelio nenulėktum ar kokio rato nepamestum. Bet, atrodo, nukrypau nuo temos...

Tęsiu straipsnių ciklą apie Tauragnų seniūnijos kaimus. Šį kartą mano tikslas, kaip supratot, Stučių kaimas. Čia, pasak legendos, žuvo kunigaikščio Tauro mylimiausias karžygys Stutis, čia, jau vėlesniais laikais, gimė tarpukario Lietuvos krašto apsaugos ministras Kazys Musteikis, o jo garbei pastatytas stogastulpis. Stučių kaime šiuo metų yra 11 sodybų, bet gyvenamos tik trys. Ir žmonių nedaug – devyni.



Gausiausia šeima – **Bronės ir Stasio Skliausčių**. Jų namai sekmadienį buvo tušti ir tylūs, nors gyvena šeši žmonės: abu tėvai ir jų vaikai: Monika, Julija, Danutė, Antanas. Tiesa, Julija jau mokosi Vilniuje, bet namo parvažiuoja labai dažnai. Monika dirba, bet gyvena pas tėvus, dvyliktokė Danutė baigs gimnaziją ir taip pat išvažiuos mokytis, tačiau namai tušti nebus dėl vienos labai paprastos priežasties – jiems visiems labai gera gyventi Stučiuose! Namai erdvūs, vietos užtenka visiems. Ir ne tik buičiai, bet ir visokiai veiklai – namų šeimininkė juokiasi, kad „visur vis kas nors vyksta“. Teisybė, ant stalo guli nebaigtas piešinys, dažai, teptukai dėžutėje ir dar kažkokie daiktai, reikalingi kūrybai. „Veiksmas“ vyksta ne tik vidų –

lauke mačiau gražų gėlyną didžiuliame pintame krepšyje – tai Monikos idėja (**žiūr.** nuotraukoje).

Visai šeimai kaime labai patinka, o atstumai iki miestų šiais laikais lengvai įveikiami.

Bronė Stučiuose nuo pat gimimo, o šeima,



Bronė Skliaustienė su dukra Danute

pasakoja moteris, – nuo tada, kai „Landsbergis pažadėjo žmonėms duoti žemės ir įvairių lengvatų, kad galėtų ūkininkauti“, tai būtų 1991 metai. Stasys buvo penktas iš pirmųjų Lietuvos ūkininkų. Ūkininkauti sekėsi gal ir neblogai, turėjo gyvulį, nusipirko technikos. Bet valstybei smulkus ūkininkas nelabai rūpi, todėl ūkininkavimas pasibaigė. „Ne penkias karves reikia turėti, o penkiasdešimt, kad turėtum naudos“, – sako Bronė, taigi teko ieškotis kitos veiklos. Stasys dirbo įvairius darbus, o dabar, kaip ir daug lietuvių, vis išvažiuoja į užsienį padirbėti. Šeima nori savo gerovę kurti tėviškėje, nemažai šeimai išlaikyti reikia lėšų, norisi patogesnio ir gražesnio gyvenimo, todėl ir tenka išvykti užsidirbti. Tiesa, atsisakę ūkininkavimo, pardavė tik gyvulius, o technika liko. Pavasarį, kai kaime prasideda darbmetis, Stasys daug kam ateina į talką. (Dirbo ir šiandien, kai pas juos lankiausi). Bronė šeiminkauja namuose: „negaliu sakyti, kad dirbu, negaliu sakyti, kad ir nedirbu“. Balse jokio liūdesio, nusiminimo, ko jau ko, bet optimizmo moteriai netrūksta. Kaip ir meilės savo tėviškei. Bronė labai džiaugėsi atgimusiu Stučių kaimu. Na tai kas, kad iš vienuolikos sodybų gyvenamos tik trys. Likusios –

tikrai neapleistos, kai kurios net ir labai prižiūrimos, net ir naujų pastatų atsiranda. Atvažiuoja jau mirusių kaimo žmonių vaikai ir anūkai, puoselėja savo tėviškes. Kai tik nutirpsta sniegas, tai ir pradeda važiuoti. Visi turi daržus, o kai prasideda vasaros atostogos, tai, pasak Bronės, „visi kiemai ūžia“. Ir dar prideda, kad čia, matyt, „toks darboholikų kaimas, neturėjom nė vieno pijoko“. Tiesa, gal koks vienas ir buvo, bet tik vienas...

Savaitgalį praleidusi pas seserį Vilniuje grįžta Danutė. Ieškom vietos, kur nusifotografuoti. Tik ten, iš kur matosi ežeras! „Vaizdas pas mus, kaip už pusę milijono“, - vėl linksmai kalba namų šeimininkė. Negali nesutikti. Tik gal mes prie to grožio pripratę ir retai pasidžiaugiam, kokioj gražioj vietoj gyvenam.

Bronė sako susitarusi, kad dar nueisim pas jos tetą **Eugeniją Trinkūnienę** (ją ir matote **nuotraukoje**). Moteris labai daug žino apie kaimą, jo praeitį, kaimo žmones. Močiutei Eugenijai 88 metai, bet energijos gali pavydėti ir žymiai jaunesni. Mezga, siuva, kepa pyragus ir sausainius. Tik jau nebeaudžia. Per visą gyvenimą išaustų lovatiesių ir takų nė nesuskaičiuotum. Tiesa, dar turi ir karvę, o pasak kaimynų, tada dar „viskas tvarkoj“ su sveikata, jei karvę laiko.

Kai nueinam pas Eugeniją Trinkūnienę, moteris nustemba, kad ranka užsirašinėsiu viską, ką ji pasakos. „Taigi nespėsi, nes daug prisimenu“, - sako. Ir priduria: „Esu paskutinė Stučių enciklopedija“. Močiutės Eugenijos klausytum ir klausytum.

Stučių kaimo pradžia – nuo baudžiavos panaikinimo. Nuo Stuglių kaimo „atskilo“ penki žmonės - iš krūmynų atsikėlė ten, kur gražiau. O 1932 metais, kai kaimai dalijosi į vienkiemius, iš tų penkių pasidarė septyniolika sodybų. Vis tiek kaimas buvo nedidelis, todėl per gegužines „eidavo svietai“ – arba ant piliakalnio arba Pilkeniuos, ar Šeimatini. Stučių bernai kaimo merginas labai saugodavo, buvo pavydūs. Jei norėdavo už ką nors atkeršyt, tai vežimus ant kluono užkeldavo, o Taurapilio bernų didžiausius laivus į medį atremdavo – vienas jau nepajudinsi. Moteris labai didžiuojasi savo kaimu. Kai kaime rugius pjaudavo, vieni kitiems į talką ateidavo net ir nekviesti. Bronė dar prideda, kad žmonės labai tvarkingi buvo, ir pati tetulė nepraeidavo pro ne vietoj gulintį akmenį ar pagali, patraukdavo į šoną, kad niekas neužsigautų.

Močiutei Eugenijai Stučiai – gimtasis kaimas. „Gimiau prie Tauragno, ir mirsiu prie Tauragno“. Tik dar reikia daug ką apie praeitį užrašyti. Ir gaili -



si, kad nepaklausinėjo senesnių už save, bet ne tas rūpėjo, nes buvo „vargai ir karai“. Su skausmu pasakoja apie laikus, kai kūrėsi kolūkiai. Kai sribai atjodavo varyt į susirinkimą, jos vyras apsimesdavo, kad serga. Užsirašysi į kolūkį pirmas, partizanai nušaus. Nestosi – sribai grasina, šautuvą įrėmę. Ir ką daryt paprastam žmogui? Ir vieni, ir kiti puola. Bet ir tokioj sumaišty žmonės dar išsaugojo gebėjimą juokauti. Kai sribai atvažiavo surašyti turto, moters vyras pasijuokė: „Tai ir kiaulinių bulvių kapoklę užrašyk“ (t.y. viską užrašyk, vis tiek atims).

Vienoj sodyboj partizanai septynerius metus slapstėsi. O pas Trinkūnus nakvojo tik vieną naktį, nes namai prie kelio, „didelis judėjimas“. Namų šeimininkė vos neįkliuvo, nešdama partizanams blynus. Ir patys partizanai suprato, kad šeimininkus į pavojų stato, o ir jiems nesaugu. Sunku buvo gyventi, savo ateities visai negalėjai numatyti, o kad rusų valdžiai galas ateis – tai net ir nesitikėjo, todėl po daugelio metų pamačiusi studentų pasiūtą trispalvę (studentai dirbo kolūkyje maždaug 1988 m.) močiutė Eugenija net apsiverkė. Susijaudino ir apie tai pasakodama. Kalbėjomės ilgai. Tikrai visko nesudėsiu į šitą straipsnį. O atsisveikindama pasakė: „Visą gyvenimą mylėjau Dievą ir Tėvynę“. Ir tikrai tai buvo žodžiai iš širdies.

Gal ir kartojuos, rašydama apie kaimų žmones. Bet taip gera su jais kalbėtis, taip gera būti jų namuose. Ir gera džiaugtis su jais, kad vaikams gerai sekasi, kad dar yra jėgų ir noro dirbti.



Nijolė Šuminienė, projekto autorė

Danguolė Grabauskienė

Tauragniškiai kurs filmą

Jau įsibėgėjo projektas „Bibliotekos pažangai“, įgyvendinamas pagal tarptautinį trišalį susitarimą tarp Lietuvos Respublikos kultūros ministerijos, Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos ir Bilo ir Melindos Geitsų fondo, kuris pasirašytas 2007 m. lapkričio 15 d. Projektas „Bibliotekos pažangai“ tęsia ir papildo bibliotekų renovacijos ir modernizavimo 2003-2013 metų programos uždavinius, siekiant „panaikinti miesto ir kaimo ryšių informacinės infrastruktūros netolygumus ir suteikti visiems gyventojams vienodas galimybes naudotis informacinėmis technologijomis. Projekto tikslas – stiprinant ir panaudojant viešųjų bibliotekų pajėgumus, pasiekti, kad Lietuvos gyventojai žymiai geriau naudotųsi informacinių technologijų galimybėmis. Įvairūs konkursai, akcijos, diskusijos, mokymai suteikia bendruomenės nariams galimybę geriau pažinti kompiuterį, internetą, pasisemti žinių įvairiose srityse.

Vasario mėnesį buvo paskelbtas projektas „Skaitmeniniai bendruomenių pasakojimai“. Šiuo projektu buvo siekiama suburti bendruomenių ir bibliotekų komandas kurti skaitmeninius pasakojimus apie kraštą garsinančius įžymius žmones, lankytinas vietas, legendas ir pasakojimus apie savo kraštą. Susibūrę į komandas bendruomenių nariai ir bibliotekininkai kurs jiems aktualius pasakojimus naudodami skaitmenines technologijas – videokameras ir fotoaparatus. Laimėjusioms komandoms bus suteikta įranga ir konsultacijos jų skaitmeninio pasakojimo įgyvendinimui.

Balandžio 30 d. buvo paskelbtos komandos nugalėtojos. Tarp jų pateko ir Tauragnų komanda su savo pasakojimu apie mūsų kraštą garsinusią dr. Eugeniją Šimkūnaitę. Tauragniškiai norėtų sukurti filmą apie garsiąją žolininkę. Sieksime sujungti gamtą, tauragniškių prisiminimus apie garsiąją mokslininkę, švenčių akimirkas, sukurtus spektaklius pagal žolininkės parašytas knygas, kuriuose vaidina moksleiviai bei Tauragnų mėgėjų teatro „Mokas“ artistai. Eugenijai Šimkūnaitėi skirtas dainas, kurias dainuoja Tauragnų moterų ansambliai. Filmą apie dr. Eugeniją Šimkūnaitę reprezentuotų Tauragnus.

Mokymai vyks š.m. gegužės – spalio mėn. Padedant specialistams, o taip pat pasitelkdami savo išradingumą, manau, galėsime įgyvendinti sumanytą idėją.



Projektas **Auksinė širdis** atkeliauja į Sėlės kaimą

Išties gera žinia pasiekė mūsų seniūniją - LNK socialinis realybės šou "Auksinė širdis", užsimojęs sutelkti miestelių bendruomenes ir kartu renovuoti vargingų šeimų būstus, pradeda savo veiklą Sėlės kaime, kur renovuos Aldonos Kirkienės šeima priklausanti namą. Bus pakeistas stogas, įvestas vandentiekis, įrengta vonia ir tualetas bei atskiras kambarys Neringai.

Šeimą, kuriai reikia pagalbos, projektui rekomendavo Neringos mokytoja. Bus ne tik remontuojamas namas, bet teikiama ir kita pagalba - Neringutė bus nuvežta konsultacijoms pas geriausius akių ligų specialistus.

Gegužės 9 d. prasidėjo pirmieji darbai: tauragniškiai kraustė daiktus, ruošė namą remontui. Darbus atliks statybinė organizacija „Dauniškis ir Ko“, tačiau ir bendruomenei darbo tikrai bus. Kai bus reikalinga mūsų pagalba, manau, visi tikrai ateisime, padėsime ir kartu pasidžiaugsime.



Gegužės 11 d. kultūros centre vyko poeto **Petro Panavo** knygos „Įkvėpimo auka“ pristatymas, kurį organizavo bibliotekos vedėja Nijolė Šuminienė. „Baltų lankų“ išleista knyga papildo mūsų memuaristiką, pasakodama dar vieną žmogaus istoriją. Prisimenami reikšmingi įvykiai, vertingi autentiški išgyvenimai.

Nuotraukoje: autoriaus autografa skaitytojams.

Dėkojame visiems, pervedusiems į bendruomenės sąskaitą 2 procentus gyventojų pajamų mokesčio už 2010 metus. Turimais duomenimis, tokių žmonių yra 64. Tai beveik toks pat skaičius kaip ir pernai (buvo 68). Džiugu, kad turime 16 naujų rėmėjų, bet yra keliolika žmonių, kurie nebedirba, todėl negalėjo pervesti, keletas gal pamiršo ar pasirinko kitą paramos gavėją.

Ačiū už Jūsų paramą.

Bendruomenės pirmininkė



KVIEČIAME

Gegužės 14 d. 18 val. kultūros centre – gitarų muzikos vakaras „Alyvoms žydint“. Dalyvaus svečiai iš Subačiaus (Kupiškio r.), Utenos, Ignalinos. Atvyksta ir visoje Lietuvoje žinomas atlikėjas – **Kazimieras Jakutis** (Pagulbis). Nepraleiskite progos pasiklausti.

Gegužės 21 d. ekskursija į KERNAVĘ ir RUMŠIŠKES. Dar yra laisvų vietų. Kviečiame nepatingėti ir važiuoti. Išvykstame **7.30 val.**

Kada pradėti maudyti?

Jeigu pasikliautume liaudies išmintimi, tai po Sekminių tinkamas laikas maudynėms. Nuo se buvo laikoma, kad Sekminės yra vasariškų pramo pradžia. Nuo tos dienos, kai laumės užleidžia sa vandenį, jau galima maudyti upėse ir ežeruo vaikščioti basiems ir iškylauti gamtoje. Tačiau Sekminės šiemet vėlyvos (birželio 12 d.), kažin maudymosi sezono neatidarysime anksčiau. Tačiau dabar dar ankstoka. Lietuvos hidrometeorologij tarnyba praneša, kad vandens temperatūra geguž 11 d. Tauragno ežere buvo 12 laipsnių. Tiek pat Baltijos jūroje ties Palanga.

Baigėsi 2011 metų Utenos rajono seniūnijų sporto žaidynės

Krepšinio ir seniūnų varžybomis baigėsi 2011 metų seniūnijų sporto žaidynės. Krepšinio varžybos vyko trijose grupėse: moterų, veteranų ir vyrų. Nors mūsų vyrų ir veteranų komandoms nepavyko iškovoti prizinių vietų, tačiau svarbu, kad žaisti norinčių yra. Vyrų komandai atstovavo Dainius Jackūnas, Modestas Jackūnas, Marius ir Salvijus Umbrasai. Veteranams – Algimantas Jackūnas, Eimutis Ryliškis ir Valdas Žičkus. Seniūnų varžybose smiginio rungtyje seniūnas Alvydas Danauskas užėmė III vietą.

Susumavus visų žaidynių rezultatus, 2011 metų sporto žaidynių nugalėtojais pirmą kartą tapo Leliūnų seniūnija, antroje vietoje liko – užpaliečiai ir trečioje - Saldutiškio seniūnijos sportininkai. Tauragnų sportininkai užėmė V vietą (pernai buvom treči).

Visiems, kurie dalyvavo žaidynėse, seniūnas įteikė Padėkos raštus.

SENOLIŲ PASTEBĖJIMAI (iš interneto)

Gegužė

- Šalta ir vėjuota gegužė – derliui į naudą.
- Lakštingala vidury gegužės sučiulbėjo ar spiečia bitės – bus karšta, sausa vasara.
- Gegutės kukavimas kregždei neparlėkus, gražiai žydėję, bet mažai vaisių užmezgę kaštonai buria vėsią, lietingą vasarą.
- Gerą derlių žada skruzdžių, varlių gausa, pavasarį pievoje vaikštinėjantys balti, švarūs gandrai.
- Gegužę du šalčiai – ievoms žydint ir ąžuolams sprogstant.
- Šermukšniai vėlai žydi - vasara bus šalta.
- Jei ievos gausiai žydi, vasara bus šalta.
- Gegužės mėnesį daug karkvabalių – prieš sausrą.

Birželis

Jei birželio pradžia šalta, vasara bus karšta. Geriausias laikas šienavimui – iki Jono. Jei birželis karštas, gruodis bus šaltas. Jei per Sekmines šlapia, per Kalėdas bus daug sniego. Jei per Jonines griaudės, riešutai bus tušti, nors jų bus daug, gilių ant ąžuolų nebus. Jei per Jonines lyja, bus šlapias rugpjūtis. Joninių rasos, lietus javus gaivina. Lietūs iki Joninių sodiečiui į piniginę pinigų krauna, lietus po šv. Jono - juos atgal iš piniginės traukia. Jei gegutė ir po Joninių kukuoja, bus ilgas ruduo.

A†A *Seniūnijoje balandžio mėn. mirė*
ALBERTAS MUSTEIKIS, Tauragnai, 62 m.;
Gegužės mėn.
BRONISLOVAS KUNICKAS, Tauragnai, 79 m,
Užjaučiame artimuosius.

Nuotraukos Dainiaus Atkočiūno, Danguolės Grabauskienės, Bronės Juknevičienės, Aldonos Tartilienės, Žymanto Trimonio.
Parengė Danguolė Grabauskienė
Spausdino Utenos spaustuvė

